

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 142 (18 februari 2023) – www.roerkerken.nl

inleiding

Leek het afblazen van de aangekondigde renovatie van de Roerbrug bij St. Odiliënberg vlak vóór de 11^e van de 11^e aanvankelijk nog een carnavalsgrap, dat de brug vlak vóór carnaval 'eindelijk' weer voor alle verkeer werd opengesteld, was ook geen carnavalsgrap. Het had natuurlijk wel een carnavalsgrap kunnen worden, als de voor die dag (17 februari j.l.) geplande sleuteloverdracht op het neutrale terrein van de brug had plaatsgevonden. Bijna alle ingrediënten waren voorhanden: de tent, de heteluchtkanonnen, de muziek ... De afgelopen weken leek het daar in die lange tent best gezellig. Maar ondertussen is er aan en op de brug toch hard (door-)gewerkt, zodat ook het steeds zwaardere (vracht-)verkeer er weer (hopelijk tot in lengte van dagen) overheen kan. Hoe staat het echter met de 'sterkte' van de levensweg die wij hebben te gaan? Is onze 'levensdraad' nog wel stevig genoeg om aan 'de andere kant', aan gene zijde van de dood te komen? Om de Roerbrug te verstevigen is aan betonconservering en betonversterking gedaan. Zo iets hebben ook wij wel eens nodig op onze levensweg, om ons leven voldoende draagkracht te geven en desnoods te versterken, opdat onze 'levensdraad' ten gevolge van slijtage en/of bij te zware belasting niet knapt. Vanaf Aswoensdag maken wij 'even' (nou ja, 'even': maar liefst veertig dagen) pas op de plaats en leggen wij ons leven eens naast dat van Jezus en willen wij eens nagaan of en zo ja, in hoeverre wij nog wel op de goede weg van Jezus zijn: op weg naar Jezus' Pasen, het Pasen dat dankzij Hem ook ons Pasen is geworden: een weg door lijden en dood heen naar verrijzenis en nieuw (eeuwig) leven. Eine sjoone vastelaovend en veur sjtraks alvas ein good begin mit de veurbereiding op Paose!

hulp voor aardbevingsslachtoffers

In verband met het klokluiden voor de slachtoffers van de aardbevingramp in het grensgebied van Turkije en Syrië op vrijdagmiddag 10 februari j.l. was er diezelfde dag op L1-nieuws een korte reportage te zien over de kerk van Herkenbosch, die 31 jaar geleden door een aardbeving getroffen werd. *Op het moment dat koster Leny van Vlodrop om 13:00 uur de klokken voor Turkije en Syrië liet luiden kwamen de herinneringen terug. Juist haar kerk raakte in 1992 zwaar beschadigd door een aardbeving. "Het is natuurlijk niet met elkaar te vergelijken, we hadden hier alleen materiële schade", zo relateert Van Vlodrop meteen. "Maar juist door wat hier gebeurd is in 1992, voelen we ons extra solidair met de slachtoffers in Turkije en Syrië. Verschrikkelijk wat daar gebeurd is". Net als veel andere kerken in Nederland, luidde Van Vlodrop de kerkklokken om exact 13 uur. Ze kreeg hulp van Huub Claessen, die zich de aardbeving van april 1992 nog goed kan herinneren. "We lagen gewoon in bed, het was een enorme ravage overall. Toch denk je niet meteen aan een aardbeving. Maar ze hebben de toren van de kerk hier in Herkenbosch helemaal moeten vernieuwen". Met het luiden van de klokken hopen Van Vlodrop en Claessen een kleine bijdrage te leveren in de vorm van hulp aan de slachtoffers in Turkije en Syrië. "Het kan iedereen overkomen. Dat weten wij. Daarom is het zo belangrijk om nu te helpen", zo luiden de wijze woorden van de koster van de Sint Sebastianuskerk in Herkenbosch (L1/Maurice de Heus). Help daarom nu: Kerk in Nood 's-Hertogenbosch: NL 27 ABNA 050 30 40 231 of Missiebureau Roermond: NL 21 INGB 000 300 0046 o.v.v. 'Hulpactie Turkije en Syrië'. Dank aan degenen die al bijdroegen*

tijdens de (extra) collecte die er in het weekend van 11/12 februari j.l. in onze kerken werd gehouden!

Actie Kerkbalans

Natuurlijk zijn we blij met en dankbaar voor de mogelijkheden die RoerdalenNu biedt om middels de huis-aan-huis verspreide weekbladen reclame voor de jaarlijkse Actie Kerkbalans te maken, de broodnodige wervingsactie om de kerkfinanciën onder de aandacht van onze parochianen te brengen. Want iedere inwoner geldt als parochiaan en mag zich in onze parochie thuis weten. Maar dan moeten we hem of haar natuurlijk wel ergens welkom kunnen heten, een kerk, een zaaltje, een spreekkamer; en moet er ook iemand zijn die hem of haar welkom heet; dat kan een professionele kracht (zoals een priester, diaken of catechist) zijn; maar ook 'gewoon' een vrijwilliger. Vrijwilligers krijgen natuurlijk geen salaris, maar soms wel een vergoeding (bijvoorbeeld reiskosten). Om als Kerk en parochie überhaupt te kunnen functioneren wordt jaarlijks de Actie Kerkbalans gehouden, in de hoop dat mensen ons financieel steunen. Zonder die steun gaat een parochie failliet. Hoewel dat vroeger nooit iemand voor mogelijk had gehouden, is dat gevaar vandaag de dag alles behalve denkbeeldig. Veel van onze kerken staan zowel figuurlijk als letterlijk op omvallen. Geef daarom nu voor de kerk van morgen!

Adellijke grootgrondbezitters in de 19e en 20e eeuw (VI) – Michiels van Kessenich

De naam Michiels van Kessenich viel al in verband met de familie De Zantis (de Frymerson). Josephs zoon Auguste de Zantis (1827-1881), luitenant-kolonel der cavalerie in Belgische dienst, was immers sinds 1865 getrouwd met Clemence Michiels van Kessenich (1837-1905). Zij was geboren en getogen in Roermond als dochter van Frans Michiels van Kessenich en (diens nicht) Johanna Michiels van Verduynen, beidentot dezelfde familie behorend maar van verschillende takken. Het was de uit Eindhoven stammende Johannes Alexander Michiels, drossaard van Montfort die zich sinds 1784 heer van Verduynen (Echt) mocht noemen. Zijn oudste zoon Hendrik Joseph geldt als stichter van de tak 'van Kessenich', zijn jongste zoon Arnold Hendrik als die van de tak 'van Verduynen'. Opa Hendrik Joseph Michiels van Kessenich (1770-1825) die zijn vader in 1793 opvolgde als rentmeester der domeinen van het ambt Montfort, was sinds 1804 vrijheer van Kessenich (kasteel Borgitter) en heer van Hunsel; hij was schout van Montfort, burgemeester (maire) van Roermond en lid van de Raad van State; Clemence's vader was lid van de Eerste kamer der Staten-Generaal. Zij bewoonden in Roermond kasteeltje Hattem, dat ze in 1802 in eigendom hadden verworven en nog tot 1954 in familiebezit zou blijven Tot het familiebezit behoorde ook de eeuwenoude Jongenhof in Lerop die in 1811 door voornoemde Hendrik Joseph Michiels van Kessenich (1770-1825) voor 24.000 francs werd gekocht van Maria Aldegonda Frencken (1739-1813), sinds dat jaar weduwe van Hendrik van Dael (1736-1811), advocaat te Roermond. Als nieuwe eigenaar van Jongenhof breidde hij zijn grondbezit in Lerop uit tot 57 hectare (1843). Niet alleen uit erfenis, maar vooral door eigen aankopen was Michiels van Kessenich een van de grootste grondeigenaars in de provincie. Hij vererfde Jongenhof aan zijn voornoemde zoon Mr. Frans Michiels van Kessenich (1802-1881) die weliswaar in Maastricht was gaan wonen, maar de grondpolitiek van zijn vader voortzette en het grondbezit in Lerop nog verder uitbreidde. De aan hem toebehorende grond verdeelde hij opnieuw onder de drie pachthoeven: zo'n 15 ha. land, voordien nog op naam van Jongenhof, werd nu bij het Steenhuis gevoegd en ging bij de erfdeling van 1883 over op de kinderen van dochter Rosalie (1834-1876) uit haar huwelijk met baron de Bieberstein Rogalla Zawadski.

Samen met Maartenshof en ander pachtland verwierven zij in totaal 42ha. land in Lerop. Jongenhof ging bij genoemde erfdeling over op de ongehuwde tante van de kinderen De Bieberstein: Julie Michiels van Kessenich (1838-1922) op Hattem. In 1924 ging Jongenhof met 34 ha. land over op de drie zoons van Mr. Louis Michiels van Kessenich (1840-1921) als erfgenamen van hun voornoemde tante Julie. Het grondbezit van Jongenhof in Lerop heeft zich inmiddels teruggetrokken rondom de boerderij. Tevens bezaten de erven Michiels van Kessenich hier de zogenaamde 'jacht van Hattem'. Daaronder viel het jachtrecht op hun landerijen plus het jachtrecht op Thomassenhof en op enig ander land onder Lerop. Uiteindelijk werd Jongenhof eigendom van Willem Michiels van Kessenich (1902-1992), burgemeester van Beek (1933-1937) en van Maastricht (1937-1967). De hoeve wordt al sinds 1829 bewoond en bewerkt door de familie Timmermans ('Tussen Roer en Vloot' [2016]).
wordt vervolgd

personalia

Op 8 februari j.l. vond in Grubbenvorst de uitvaart plaats van **Catharina Maria Magdalena (Toos) van Melick (1935-2023)**, geboren in St. Odiliënberg als dochter van Petrus Hubertus van Melick (1897-1972) en Anna Gertrudis Boonen (1900-1989), indertijd pachters op hoeve Klein Paarlo. Vanaf haar twintigste was ze in het onderwijs werkzaam, met als eerste locatie St. Odiliënberg. Nadat ze besloten had (om in navolging van twee tantes van moederszijde) toe te treden tot de zusters Ursulinen (OSU), ging ze na haar professie op 26 april 1960 als **Zr. Henriëtte** als hoofd der school in Kerkrade aan de slag. In 1978 begon haar periode als overste, eerst in Weert (tot 1981), daarna in Kerkrade (tot 1997) en tenslotte (tot 2005) in Grubbenvorst. Na negen jaar in Aarle-Rixtel keerde ze terug naar Grubbenvorst ('La Providence'), waar haar gezondheid geleidelijk achteruit begon te gaan. Op 2 februari j.l., op het feest van Maria Lichtmis, nota bene op de dag van het religieuze en Godgewijde leven, kwam ze aldaar te overlijden. Na de uitvaartmis in de kapel van 'La Providence' vond ze haar laatste rustplaats op het kloosterkerkhof.

Op donderdagmorgen 16 februari j.l. hielden we in de St. Andreaskerk van Melick de uitvaartdienst voor **Catharina Gertrudis (Truus van Marieke) Creemers-Erdkamp (1932-2023)**. Geboren en getogen in Melick in een gezin met vijf kinderen, moest ze vanwege het vroegtijdig overlijden van haar vader in 1945 al op jonge leeftijd meehelpen in de ouderlijke kruidenierswinkel (IFA) aan de Dorpstraat. Zo rolde ze de zaak in, die ze uiteindelijk ook samen met haar uit Altweeerterheide afkomstige man Harrie Creemers (1934-2011) zou overnemen. Er was letterlijk en figuurlijk werk aan de winkel, niet alleen in de zaak, maar ook thuis. De zorg voor haar moeder die de zomer van 1982 overleed, voor haar ongehuwde broer Thom die begin 2013 overleed, en natuurlijk ook voor haar drie dochters. Er braken rustiger tijden aan toen ze de zaak in 1980 van de hand deden. Terwijl haar man Harrie de tuin als zijn domein beschouwde, was dat voor Truus het huis: daar lag haar hart, daar had ze alles wat ze nodig had om gelukkig te zijn. Thuis ontving ze ook graag haar familie, en haar kinderen nadat ze het ouderlijk nest hadden verlaten, en ook kleinkinderen, waar ze maar al te graag op paste als dat nodig of wenselijk was. Harrie sukkelde al wat langer met zijn gezondheid toen hij in het voorjaar van 2011 ten gevolge van een herseninfarct in het ziekenhuis belandde waar hij drie weken later kwam te overlijden. Ondanks het verlies en het gemis - per slot van rekening waren ze bijna 50 jaar getrouwd - probeerde ze er toch het beste van te maken. Haar gezondheid had al een knauw gekregen toen ze bijna een jaar geleden door een TIA was getroffen, sinds Kerstmis begon ze toch zodanig te sukkelan, dat ze niet alleen in het ziekenhuis moest worden opgenomen, maar vandaar uit ook nog in

hospice De Ark belandde, waar er op donderdagavond 9 februari j.l. toch nog onverwacht snel - maar niet onvoorzien - een einde aan haar leven kwam. Na de uitvaartdienst legden we haar bij haar man op de algemene begraafplaats te rusten.

Op zaterdag 18 februari j.l. deden we vanuit de St. Matthiaskerk van Posterholt **Isabella Maria (Elly) Melinga-Wolters (1935-2023)** uitgeleide. Geboren en getogen in Posterholt, aan de Heerbaan, leerde ze al op jonge leeftijd de Groningse douanier Aeilt Melinga (1928-1982) kennen, die vanwege zijn werk bij haar oom en tante in de kost was. Ze trouwden in 1955 en na nog even in Posterholt te hebben gewoond verhuisden ze - ook weer in verband met Aeilts werk - naar Rotterdam waar ze vier jaar woonden. Vervolgens woonden ze nog drie jaar in Eindhoven, waar Aeilt uiteindelijk werk vond bij DAF. Toen DAF in verband met de mijnsluitingen een fabriek in Born opende, keerden Elly en Aeilt maar al te graag terug naar Posterholt waar ze Elly's ouderlijke huis aan de Heerbaan betrokken en waar ook hun beide dochters verder opgroeiden. Daar kwam Aeilt ook in het najaar van 1982 vroegtijdig - aan gevolgen van een ernstige ziekte - te overlijden, 53 jaar oud. In de zomer van 1994 verruilde Elly het huis aan de Heerbaan voor een appartementje aan de Hoofdstraat (oude Markt). Van daar uit onderhield ze niet alleen contact met haar kinderen en kleinkinderen, maar ook met onze (parochie-)gemeenschap. Totdat Corona bijna drie jaar geleden het reguliere leven ontwrichtte bezocht ze wekelijks de Mis in onze kerk en bad ze trouw in de meimaand de rozenkrans mee in de Mariakapel. Maar liefst twee keer pelgrimeerde ze naar Lourdes. Voor haar leeftijd was ze nog heel kwiek en fit en daarom dacht nog niemand aan het einde toen ze bij een bezoek aan haar dochter in Stramproy haar heup brak en in het ziekenhuis terecht kwam. Toch nog onverwacht snel, maar niet onvoorzien kwam er daar (in Weert) een einde aan haar leven. Na de uitvaartmis volgde in Echt de crematie.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl